

عامل های موثر بر روند تغییرات شاخص های حاصل از ماتریس تحلیل سیاستی برنج دانه بلند پر محصول ایران

مصطفی گودرزی - مهریار صدرالاشرافی - رضا مقدسی - سعید یزدانی*

۸۷/۲/۱۰

تاریخ دریافت: ۸۵/۱۱/۲۳ تاریخ پذیرش:

چکیده

توجه به مزیت نسبی فعالیت های گوناگون اقتصادی یکی از مهمترین جنبه های مهم برنامه ریزی اقتصادی است. در این مطالعه، برای تعیین مزیت نسبی برنج دانه بلند پر محصول ایران از ماتریس تحلیل سیاستی در بین سال های ۱۳۵۹ تا ۱۳۸۴ استفاده شد و با استفاده ازتابع لگاریتمی روند تغییرات شاخص های بدست آمده از ماتریس تحلیل سیاستی (NPC, NPCI, EPC & DRC) در سه سناریوی نرخ ارز (برابری قدرت خرید مطلق (E1)، نسبی (E2) و نرخ ارز محاسبه شده توسط فاؤن (E3)، اندازه گیری شد. بر اساس نتایج بدست آمده در سناریوی نرخ ارز E1، متغیر نرخ ارز خارجی بر شاخص های NPC و NPCI و متغیر هزینه سایه ای نهاده های قابل تجارت بر شاخص های EPC و DRC و در دو سناریوی نرخ ارز E2 و E3، متغیر نرخ ارز خارجی بر شاخص های NPCI، EPC و متغیر هزینه سایه ای نهاده های قابل تجارت بر شاخص DRC دارای بیشترین تاثیر می باشد و روند تغییرات شاخص DRC به گونه ای بوده که نشان می دهد تولید این نوع برنج در دوره زمانی مورد مطالعه دارای مزیت نسبی بوده است.

واژه های کلیدی: مزیت نسبی، برنج دانه بلند پر محصول، ماتریس تحلیل سیاستی، روند تغییرات، ایران

* به ترتیب دانشجوی دکتری، استاد، استادیار و دانشیار گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران
e-mail:goodarzi1979@yahoo.com

پیشگفتار

برنج تنها غله‌ای است که منحصراً برای انسان کاشته می‌شود و امروزه نزدیک به نیمی از جیوه‌ی ۱/۶ میلیارد نفر از جمعیت دنیا را تشکیل می‌دهد. در بخش اعظمی از قاره‌ی آسیا تامین کننده‌ی بیش از ۸۰ درصد کالری و ۷۵ درصد پروتئین مصرفی مردم است. برنج و گندم از نظر محل کشت و شیوه‌ی کشت به گونه‌ی کامل با یکدیگر تفاوت دارند؛ بدین گونه که برخلاف گندم که دو سوم آن در کشورهای پیشرفته تولید می‌شود، تقریباً تمامی تولید برنج در کشورهای در حال توسعه انجام می‌گیرد. گندم به طور میانگین در مزارع بزرگ و مکانیزه کشت می‌شود در حالی که کشت برنج در مزارع کوچک و با بکارگیری نیروی انسانی فراوان انجام می‌گیرد. از نظر تجارت جهانی نیز بیش از ۲۰ درصد تولید گندم دنیا به بازار عرضه می‌شود، حال آن که ۹۵ درصد تولید برنج جنبه خود مصرفی دارد و تنها ۵ درصد آن به بازار جهانی عرضه می‌شود^(۹).

با توجه به اهمیت برنج در سبد غذایی خانوار و ایجاد اشتغال و درآمد برای گروه فراوانی از تولیدکنندگان محصولات کشاورزی و تمایل دولت برای جایگزینی ارقام پر محصول به جای سایر ارقام برای بر طرف ساختن تقاضا برای این ماده غذایی، بررسی روند تغییرات مزیت نسبی تولید آن دارای اهمیت است که در این مطالعه، با گردآوری داده‌های لازم از وزارت جهاد کشاورزی، مرکز آمار ایران و سایت فائو به آن پرداخته شده است.

توجه به مزیت نسبی فعالیت‌های گوناگون اقتصادی یکی از جنبه‌های مهم برنامه‌ریزی اقتصادی است. البته مزیت نسبی، امتیازی داعی نیست و امکان دارد در طول زمان از منطقه‌ای به منطقه‌ی کشوری دیگر و یا در درون یک بخش، از محصولی به محصول دیگر منتقل شود؛ ولی فرایند این انتقال تدریجی است و با بکار بردن سیاست‌های بهینه می‌توان آنها را حفظ و یا تقویت کرد^(۱۰و۱۱).

در زمینه‌ی مزیت نسبی مطالعات و پژوهش‌هایی در داخل و خارج از کشور انجام شده است که در ادامه نتایج برخی از آنها ذکر می‌شود:

تعیین مزیت نسبی محصولات کشاورزی ایران در سال ۱۳۷۶ با استفاده از روش هزینه‌ی منابع داخلی توسط حداد و ربیعی^(۱۲) نشان می‌دهد که محصولات سیب زمینی، پیاز، گندم، جو، سیب و مرکبات دارای مزیت نسبی در تولید هستند. همچنین هزینه‌ی منابع داخلی

برای محصولات لوپیا، چغندرقند و سویا بزرگتر از یک است، بهبیانی دیگر این محصولات در تولید مزیت نسبی ندارند.

عزیزی و زیبایی (۱۳۸۰) مزیت نسبی برنج را برای سال ۱۳۷۸ در استان‌های گیلان، مازندران و فارس با استفاده از سه شاخص منفعت خالص اجتماعی، هزینه‌ی منابع داخلی و نسبت هزینه به منفعت اجتماعی تعیین کردند. بر اساس نتایج بدست آمده، استان‌های گیلان و مازندران در تولید برنج نسبت به کشورهای سوریه، ترکمنستان، تایلند و کویت مزیت نسبی دارند، ولی نسبت به کشورهایی چون هند، آذربایجان، ویتنام، پاکستان و اروگوئه مزیت نسبی ندارند و استان فارس نیز تنها نسبت به سوریه، ترکمنستان و تایلند دارای مزیت نسبی است. عزیزی و یزدانی (۱۳۸۳) در مقاله‌ای به بررسی مزیت نسبی پنچ محصول عمده باعث شامل پسته، خرما، سیب، پرتقال و بادام پرداختند. نتایج این مطالعه نشان داد که محصول پسته ایران در مقابل پسته کشورهای رقیب همچون آمریکا، چین، ترکیه و سوریه دارای مزیت نسبی است؛ خرمای ایران در برابر خرمای امارات متحده عربی و عراق بدون مزیت نسبی ولی در مقابل استرالیا، انگلستان و میانگین قیمت جهانی دارای مزیت نسبی است؛ محصولات سیب و پرتقال نیز در برابر کشورهای وارد کننده این محصولات از ایران دارای مزیت نسبی و در برابر کشورهای صاحب نامی همچون اسپانیا، ایتالیا و آفریقا بدون مزیت نسبی هستند و بادام ایران هم در برابر پاکستان و کویت بدون مزیت نسبی و در مقابل امارات متحده عربی، آلمان و میانگین قیمت جهانی دارای مزیت نسبی است.

مستر و نلسون (۱۹۹۵) در مطالعه‌ای به مقایسه شاخص‌های هزینه‌ی منابع داخلی و نسبت هزینه به منفعت اجتماعی پرداختند. در این مطالعه رتبه بندی ۳۱ محصول کشاورزی کنیا با دو شاخص یادشده انجام گرفته است. در رتبه بندی با هزینه‌ی منابع داخلی، مرکبات در رتبه‌ی نخست و بر اساس نسبت هزینه به منفعت در رتبه‌ی سوم قرار گرفته است. نخود فرنگی نیز که رتبه‌ی نخست مزیت نسبی را بر اساس نسبت هزینه به منفعت داشته، با معیار هزینه‌ی منابع داخلی در رتبه‌ی چهارم جا گرفته است.

زونگ و همکاران (۲۰۰۲) در مطالعه‌ای به تعیین مزیت نسبی منطقه‌ای تولید غلات در چین بر حسب میزان تولید و هزینه‌های مربوطه پرداختند. در این پژوهش دو گروه از شاخص‌ها یکی شامل سود خالص اجتماعی و هزینه‌ی منابع داخلی و دیگری شامل شاخص کارایی مزیت، شاخص مقیاس مزیت و شاخص جمعی مزیت به کار رفت. بر اساس نتایج به

دست آمده، مزیت نسبی محصولات عمده زراعی تولید شده در مناطق گوناگون چین با هم اختلاف معنی دارند. همچنین پتانسیل زیادی برای بهبود تخصیص منابع و افزایش تولید بر اثر تخصیص دوباره‌ی منابع در بخش‌ها وجود دارد و چین توانایی آنرا دارد که در بازارهای جهانی رقابت کند.

هانگ و همکاران (۲۰۰۳) در مطالعه‌ای به بررسی تعیین تغییر الگوی کشت تولید سیب زمینی شیرین و بررسی کارایی جایگزینی سیب زمینی شیرین به جای ذرت دانه‌ای برای تغذیه در تولید دام پرداختند. این مطالعه که بر اساس ماتریس تحلیل سیاستی انجام گرفت نشان می‌دهد که اختلاف بزرگی بین سودآوری بازاری و اجتماعی تولید سیب زمینی شیرین وجود دارد و همچنین نشان می‌دهد که چنانچه سیاست‌های دخالتی دولت برداشته شود، تولید سیب زمینی شیرین سودآورتر می‌گردد و تولید این محصول سودآورتر از تولید ذرت دانه‌ای می‌شود.

روش پژوهش و منابع آماری

تعیین مزیت نسبی بر پایه‌ی دو نظریه‌ی معروف ریکاردو و هکشر- اهلین قرار دارد(۶). نظریه‌ی مزیت نسبی ریکاردو مبنای مزیت‌ها را بر هزینه‌های نسبی می‌گذارد و عامل اختلاف هزینه‌های نسبی را بهره‌وری‌های متفاوت عوامل در مناطق و کشورهای گوناگون می‌داند. این نظریه، هزینه‌ی تولید را منحصر به هزینه نیروی کار فرض می‌کند. این فرض محدود کننده از سوی ها بر لر با ارائه‌ی نظریه‌ی هزینه‌ی فرصت تولید، برطرف شد ، ولی نظریه‌ی هکشر- اهلین، با فرض یکسان بودن بهره‌وری عوامل، تفاوت هزینه‌های نسبی عوامل را در فراوانی‌های متفاوت آنها در مناطق و کشورهای گوناگون فرض می‌کند. (محمود، ۱۹۹۶، ساچاریتا و نارندر، ۱۹۹۲ و حاج‌رحیمی، ۱۳۷۶)

در این مطالعه به منظور محاسبه روند تغییرات مزیت نسبی برجسته در ایران از ماتریس تحلیل سیاستی^۱ استفاده شد که در آن سود خالص به دست آمده از یک فعالیت بر اساس هزینه‌های فرصت و قیمت‌های سایه‌ای اندازه‌گیری می‌شود.

1- Policy Analysis Matrix (PAM)

ماتریس تحلیل سیاستی (PAM) و نحوه محاسبه ضرایب حمایتی

ماتریس تحلیل سیاستی شیوه‌ای است که با استفاده از محاسبات جداول داده-ستانده، هزینه‌ها و درآمدها به قیمت‌های بازاری و سایه‌ای تشکیل شده و با استفاده از عناصر این ماتریس به سهولت می‌توان ضرایب حمایتی را محاسبه نموده و در مورد وجود یا نبود مزیت نسبی در مورد محصولی تصمیم گیری نمود.

برای محاسبه‌ی معیارهای زیر می‌توان از ماتریس تحلیل سیاستی سود برد (۲،۳،۶،۷):

- ۱- هزینه‌ی منابع داخلی^۱
- ۲- ضریب حمایت اسمی بر محصول^۲
- ۳- ضریب حمایت اسمی بر نهاده^۳
- ۴- ضریب حمایت موثر^۴

شکل کلی جدول ماتریس تحلیل سیاستی

درآمد	هزینه‌های		سود	
	نهاده‌های قابل تجارت	عوامل داخلی		
Aij	Bij	Cij	Dij	بر حسب قیمت‌های بازاری
Eij	Fij	Gij	Hij	بر حسب قیمت‌های سایه‌ای
Iij	Jij	Kij	Lij	اختلاف

۱- روش محاسبه‌ی ضریب حمایت اسمی از محصول NPC

$$NPC = \frac{A_{ij}}{E_{ij}}$$

که در آن :

Aij = درآمد بر حسب قیمت‌های بازاری

1- Domestic Resources Cost (DRC)

2- Nominal Protection Coefficient (NPC)

3- Nominal Protection Coefficient of Input (NPCI)

4- Effective Protection Coefficient (EPC)

Eij = درآمد بر حسب قیمت‌های سایه‌ای می‌باشد.

۲- روش محاسبه‌ی ضریب حمایت اسمی از نهاده $NPCI$

$$NPCI = \frac{B_{ij}}{F_{ij}}$$

که در آن :

Bij = هزینه نهاده‌های قابل تجارت بر حسب قیمت‌های بازاری

Fij = هزینه نهاده‌های قابل تجارت بر حسب قیمت‌های سایه‌ای می‌باشد.

۳- روش محاسبه‌ی ضریب حمایت موثر EPC

$$EPC = \frac{A_{ij} - B_{ij}}{E_{ij} - F_{ij}}$$

۴- روش محاسبه‌ی DRC از راه ماتریس تحلیل سیاستی:

$$DRC = \frac{G_{ij}}{E_{ij} - F_{ij}}$$

که در آن :

Gij = هزینه‌ی عوامل داخلی بر حسب قیمت‌های سایه‌ای

Eij = درآمد بر حسب قیمت‌های سایه‌ای

Fij = هزینه نهاده‌های قابل تجارت بر حسب قیمت‌های سایه‌ای می‌باشد.

معیارهای اندازه‌گیری مزیت نسبی و حمایت را می‌توان به صورت زیر خلاصه کرد:

۱- ضریب حمایت اسمی از محصول NPC	
$NPC = 1$	در فرایند تولید محصول هیچ گونه حمایتی وجود ندارد.
$NPC > 1$	نشانگر یارانه ضمنی بر تولید کالاست.
$NPC < 1$	نشانگر مالیات ضمنی بر تولید کالاست.
۲- ضریب حمایت اسمی از نهاده‌ها $NPCI$	
$NPCI = 1$	هیچ گونه حمایتی بر قیمت نهاده‌ها وجود ندارد.
$NPCI > 1$	مالیات ضمنی بر نهاده‌ها وجود دارد.
$NPCI < 1$	یارانه‌ی ضمنی بر نهاده‌ها وجود دارد.
۳- ضریب حمایت موثر از ستاده EPC	
$EPC = 1$	نبود هیچ گونه حمایت از تولید
$EPC > 1$	وجود یک حمایت موثر و یا یک محرک برای تولید کنندگان
$EPC < 1$	وجود مالیات یا تبعیض موثر علیه تولید کنندگان
۴- ضریب هزینه منابع داخلی DRC	
$DRC = 1$	نقشه سر به سر مزیت نسبی
$DRC > 1$	نبود مزیت نسبی در تولید کالا
$DRC < 1$	وجود مزیت نسبی در تولید کالا

همان گونه که به آن اشاره شد، در ماتریس تحلیل سیاسی از قیمت‌های بازاری و سایه‌ای استفاده فراوانی می‌شود که در بخش زیر به تعریف و چگونگی محاسبه آنها اشاره می‌شود: قیمت‌های بازاری قیمت‌هایی هستند که در بازار تعیین می‌شوند و متأثر از سیاست‌ها و دخالت‌های دولت و یا ناکارآمدی بازار هستند. این قیمت‌ها، قیمت‌هایی هستند که توسط کشاورزان پرداخت می‌شوند و نام دیگر آن قیمت‌های واقعی است.

قیمت‌های سایه‌ای قیمت‌هایی هستند که بر پایه‌ی هزینه‌ی فرصت اجتماعی هر کالا یا کمیابی آن کالا تعیین می‌شوند. این قیمت‌ها مجازی هستند و در بازار واقعی رعایت نمی‌شوند. اسامی دیگر این قیمت، قیمت اجتماعی، قیمت اقتصادی و قیمت حقیقی است.

روش محاسبه قیمت‌های سایه‌ای

۱- محاسبه قیمت سایه‌ای محصولات تولیدی:

قیمت‌های جهانی مهمترین عامل در محاسبه ارزش گذاری اجتماعی و تحلیل کارایی در سیستم کشاورزی است. برای محصولات تولیدی مبنای ارزش گذاری آنها قیمت‌های جهانی می‌باشد. قیمت اجتماعی یک محصول کشاورزی قیمت سر مرز آن کالا است که بد آن قیمت، عرضه کنندگان خارجی آن کالا را به بازار داخلی تحویل می‌دهند یا قیمتی است که مصرف کنندگان خارجی به عرضه کنندگان داخلی می‌پردازند. این قیمت‌ها هزینه‌ی فرصت آن کالا می‌باشند. از آنجا که محصولات می‌توانند وارداتی و یا صادراتی باشند، روش محاسبه‌ی قیمت‌های سایه‌ای آنها متفاوت است(۱۷):

الف- محصولات وارداتی: قیمت سایه‌ای این محصولات قیمت سیف^۱ (C.I.F) آنها در سر ایران به اضافه هزینه‌های انتقال آنها از سر مرز تا بازار داخلی می‌باشد.

ب- محصولات صادراتی: قیمت سایه‌ای این محصولات قیمت فوب^۲ (F.O.B) آنها در سر مرز ایران منهای تمامی هزینه‌های انتقال آنها از سر مرز تا بازار داخلی می‌باشد.

۲- قیمت سایه‌ای نهاده‌ها و منابع

نهاده‌ها و منابع به دو دسته قابل تجارت و غیر قابل تجارت تقسیم می‌شوند. نهاده‌های قابل تجارت نهاده‌هایی هستند که بازار بین المللی دارند و قابلیت جا به جایی دارند؛ مانند سم، کود شیمیایی و ماشین آلات. نهاده‌های غیر قابل تجارت یا منابع داخلی مانند آب، نیروی کار و ... نهاده‌هایی هستند که قابل عرضه در بازار بین المللی نمی‌باشند.

الف- قیمت سایه‌ای نهاده‌های قابل تجارت:

قیمت سایه‌ای نهاده‌های قابل تجارت قیمت سر مرز آن نهاده است که با قیمت، عرضه کنندگان خارجی، آن کالا را به بازار داخلی تحویل می‌دهند. این قیمت‌ها هزینه‌ی

1- Cost, Insurance & Freight (C.I.F)

2 - Free on Board (F.O.B)

فرصت آن نهاده هستند. قیمت سایه‌ای این نهاده‌ها، قیمت C.I.F آنها در سر مرز ایران به اضافه‌ی تمامی هزینه‌های انتقال آنها تا بازار داخلی می‌باشد.

ب- قیمت سایه‌ای منابع داخلی(غیر قابل تجارت)

از آنجا که منابع داخلی قیمت جهانی ندارند، ملاک برای تعیین قیمت سایه‌ای منابع داخلی بر اساس قیمت بازاری آنها است. اگر چنانچه این منابع دارای بازار رقابتی داخلی باشند، قیمت سایه‌ای آنها برابر قیمت داخل آنها به‌اضافه‌ی کلیه انحرافات مثبت یا منفی در قیمت بازار می‌باشد. چنانچه این منابع فاقد بازار رقابتی باشند؛ مانند آب، باید کلیه هزینه‌ی فراوری آن مورد محاسبه قرار گیرد و قیمت سایه‌ای آن محاسبه شود.

روش محاسبه‌ی نرخ سایه‌ای ارز:

از آنجا که در محاسبه‌ی ماتریس تحلیل سیاستی و تبدیل قیمت‌های بین‌المللی به قیمت‌های داخلی، نرخ ارز از اهمیت بسیار برخوردار است، لذا برای محاسبه قیمت‌های سایه‌ای نمی‌توان از نرخ ارز اسمی استفاده نمود، زیرا نرخ ارز رسمی با استفاده از اهرم‌های دولت کنترل می‌شود و باعث انحراف در نتایج ما خواهد شد.

برای محاسبه‌ی نرخ ارز سایه‌ای چند روش وجود دارد (۶،۷) که در این مطالعه از روش برای محاسبه‌ی نرخ ارز سایه‌ای استفاده شد و نتایج بر اساس هرسه روش ارائه شده است:

✓ روش برابری قدرت خرید

در این دو روش، نرخ ارز سایه‌ای به دو حالت مطلق و نسبی محاسبه می‌شود:

$$1) \frac{P_{Ig}}{P_{Dg}} = \text{نرخ سایه‌ای ارز به روش مطلق} \quad (E1)$$

$$2) \frac{P_I}{P_I^* E_0} = \text{نرخ سایه‌ای ارز به روش نسبی} \quad (E2)$$

P_{Ig} : قیمت یک اونس طلا در بازار داخلی (بر حسب ریال)

P_{Dg} : قیمت یک اونس طلا در بازار جهانی (بر حسب دلار)

P_I : شاخص قیمت مصرف کننده داخلی

P_I^* : شاخص قیمت مصرف کننده آمریکا

E_0 : نرخ آزاد ارز در سال مبدأ (۱۳۷۶)

✓ در مطالعاتی که توسط سازمان خواروبار جهانی برای محاسبه مزیت نسبی در کشورهای مصر و قزاقستان صورت گرفته است (۲ و ۷)؛ برای محاسبه نرخ ارز سایه‌ای از روشی استفاده شده که در آن بر اساس حجم صادرات و واردات کشور و همچنین تعرفه‌های وارداتی و صادراتی، نرخ ارز محاسبه می‌شود (E3):

این رابطه به شرح زیر است:

$$CF = \frac{(M + X)}{M * (1 + T_M) + X * (1 - T_X)}$$

که در آن:

CF = ضریب تبدیل

M = ارزش CIF کل واردات کشور

X = ارزش FOB کل صادرات کشور

T_M = میانگین نرخ تعریفه برای واردات

T_X = میانگین نرخ تعریفه برای صادرات

پس از محاسبه ضریب تبدیل، نرخ ارز سایه‌ای از رابطه زیر قابل محاسبه است:

$$3) SER = \frac{OER}{CF} = E3$$

که در آن :

SER = نرخ ارز سایه‌ای

OER = نرخ ارز اسمی

CF = ضریب تبدیل محاسبه شده‌ی بالا می‌باشد.

✓ هزینه‌های تولید

هزینه‌های تولید را براساس نهاده‌های مصرف شده به دو دسته تقسیم می‌کنند، یکی نهاده‌های قابل تجارت که در برگیرنده‌ی کود شیمیایی، سم و علفکش است و دیگری نهاده‌های

غیرقابل تجارت یا نهاده‌های داخلی که نیروی کار، زمین، آب، کود دامی و بخشی از ماشین‌آلات را دربرمی گیرد. حال به روش محاسبه‌ی قیمت سایه‌ای هریک از این نهاده‌ها می‌پردازیم:

قیمت سایه‌ای نهاده‌های قابل تجارت

نهاده‌های قابل تجارت که در تولید بکار گرفته می‌شوند، شامل انواع کودهای شیمیایی، انواع سوم و بخشی از ماشین‌آلات می‌باشند. برای محاسبه‌ی قیمت سایه‌ای انواع کودهای شیمیایی و سوم، قیمت وارداتی (C I F) هر کیلوگرم کود و یا سم را در نرخ سایه‌ای ارز ضرب کرده که در این مطالعه در سه نرخ ارز سایه‌ای ضرب می‌گردد و سپس هزینه حمل و نقل هر کیلو از آنها را از مبادی ورودی تا مناطق کشت محصولات به آن اضافه می‌کنیم. لذا، بدین روش قیمت سایه‌ای هر کیلوگرم کود شیمیایی و یا سم محاسبه می‌شود که براساس مقدار مصرف هر یک از آنها در محصولات گوناگون، کل هزینه‌ی سایه‌ای مربوط به کودشیمیایی، سم و یا بخشی از ماشین‌آلات برای آن محصول قابل محاسبه است.

برای محاسبه‌ی قیمت سایه‌ای هزینه‌ی ماشین‌آلات، حالت دوگانه وجود دارد. بدین معنا که بخشی از آن قابل تجارت و بخشی دیگر غیر قابل تجارت است. در داخل ایران نیز چون این دو از هم تفکیک نشده‌است، به همین دلیل با توجه به کارهای کارشناسی شده و مطالعات انجام شده در ایران که توسط موسی نژاد (۱۳۷۵)، حاجی رحیمی (۱۳۷۶) و عزیزی و زیبایی (۱۳۸۰) و همچنین مطالعه مشابهی که در اندونزی انجام گرفته، در این مطالعه بکار رفته‌است. در مطالعات پیش‌گفته شده، سهم قابل تجارت ماشین‌آلات را ۶۴ درصد و سهم غیر قابل تجارت ماشین‌آلات ۳۶ درصد منظور شده‌است. بنابراین در این پژوهش ۶۴ درصد کل هزینه‌ی مربوط به ماشین‌آلات به عنوان هزینه‌ی نهاده‌های قابل تجارت و ۳۶ درصد آن به عنوان هزینه‌ی نهاده‌های غیر قابل تجارت در نظر گرفته شده‌است (۱۳).

قیمت سایه‌ای نهاده‌های غیر قابل تجارت

نهاده‌های غیر قابل تجارت یا نهاده‌های داخلی که در تولید محصول مطالعه استفاده می‌گردند، شامل زمین، نیروی انسانی، کود دامی، آب و بخشی از ماشین‌آلات می‌باشند.

تعیین قیمت سایه‌ای نهاده‌های غیر قابل تجارت، به علت نبود قیمت جهانی برای آنها از یک سو و وجود تحریف و نبود شفافیت در بازار آنها از سوی دیگر، نیاز به تکنیک های ویژه‌ای دارد. از نظر تئوری برای محاسبه ی قیمت سایه‌ای نهاده‌های غیر قابل تجارت یا منابع داخلی می‌توان از راه حل بهینه ی دوم استفاده کرد ، ولی در عمل استفاده از راه حل بهینه ی دوم برای استخراج قیمت‌های سایه‌ای منابع داخلی، نیاز به داده های گسترده مقطوعی و سری زمانی دارد که در ایران بسیار دشوار است. بنابراین قیمت سایه‌ای هر یک از نهاده های غیرقابل تجارت به صورت زیر محاسبه می‌گردد:

الف - قیمت سایه‌ای زمین

برای اندازه‌گیری قیمت سایه‌ای زمین روش های گوناگونی با توجه به مطالعات گذشته وجود دارد. یکی براساس مطالعه گنزالس و همکاران (۱۹۹۳)، حاجی رحیمی (۱۳۷۶) و عزیزی و زیبایی (۱۳۸۰) است که میانگین نرخ اجاره ی زمین را به عنوان قیمت سایه‌ای با اعمال ضریب ۸۵ درصد مورد استفاده قرار داده‌اند. ضریب اعمال شده بخاطر این است که یارانه‌های اعطایی به نهاده‌های قابل تجارت باعث می‌شود که قیمت اجاره زمین بیش از مقدار واقعی خود باشد. لذا، میانگین نرخ اجاره زمین در مناطق عمده کشت محصولات منتخب با لحاظ نمودن ضریب ۸۵ درصد به عنوان قیمت سایه‌ای زمین در نظر گرفته شد.

روش دوم که براساس مطالعات مک ایتایر و همکاران (۱۹۸۵) و نوربخش (۱۳۷۵)، انجام شده، سود ناشی از محصولات هم گروه هریک از محصولات منتخب و یا یک چهارم قیمت محصول تولیدی به عنوان هزینه ی فرصت زمین منظور می‌گردد.

روش سوم، در مطالعات موسی نژاد (۱۳۷۵)، جولاوی (۱۳۷۵)، که در مورد محصولات باعی انجام گرفته است، استهلاک ناشی از کل سرمایه‌گذاری احداث زمین در طول سال های عمر مفید را محاسبه کرده و به قیمت سایه‌ای زمین قبل از احداث اضافه شده و روی هم هزینه ی سایه‌ای زمین را تشکیل می‌دهند.

با توجه به روش های یادشده منطقی ترین راه جهت محاسبه ی قیمت سایه‌ای زمین این است که، ۸۵ درصد بالاترین قیمت اجاره یک ساله ی زمین، به صورت عرف محل به عنوان قیمت سایه‌ای زمین در نظر گرفته می‌شود.

ب - قیمت سایه‌ای نیروی کار

قیمت سایه‌ای نیروی کار در واقع هزینه فرصت از دست‌رفته نیروی کار شاغل در تولید محصول منتخب با توجه به مناطق عمدۀ کشت می‌باشد.

براساس تئوری‌های اقتصادی، دستمزد تعادلی از تقاطع منحنی‌های عرضه و تقاضای نیروی کار در بازار آزاد حاصل می‌شود که نشان‌دهنده‌ی قیمت سایه‌ای نیروی کار است. استفاده از دستمزد تعادلی روشی بسیار مناسب است، ولی به دلیل نبود آمار سری زمانی و کارایی نیروی کار در هر یک از مناطق، امکان استفاده از این روش دشوار است. یک روش دیگر محاسبه‌ی قیمت سایه‌ای نیروی کار، استفاده از روش برنامه‌ریزی خطی است که برای هر منطقه بگونه‌ی جدا باید انجام گیرد، ولی بهترین و ساده‌ترین راه برای تعیین قیمت سایه‌ای نیروی کار، بالاترین دستمزد پرداختی به فعالیت‌های گوناگون در تولید محصولات کشاورزی موجود در منطقه مدنظر قرار می‌گیرد که از راه بالاترین ارزش تولید نهایی نیروی کار قابل محاسبه است. بنابراین، با توجه به نواحی عمدۀ تولید محصول و بالاترین نرخ دستمزد پرداختی به فعالیت‌های کشاورزی موجود در مناطق عمدۀ تولید محصول منتخب، قیمت سایه‌ای نیروی کار مشخص شد.

ج - قیمت سایه‌ای آب

تعیین قیمت سایه‌ای آب، در مناطق گوناگون متفاوت است. در مناطقی که آب فراوان است و به گونه‌ی معمول آبیاری زمین‌های زراعی با استفاده از آب چشمۀ، رودخانه و غیره انجام می‌شود، قیمت سایه‌ای براساس بالاترین هزینه‌ی تمام شده آب که ممکن است هزینه‌های حق آبه، نگهداری و انتقال آب را شامل شود با راندمان آبیاری ۴۵ درصد محاسبه می‌شود. همچنین در مناطقی که از آب‌های زیرزمینی استفاده می‌گردد گرانترین هزینه‌ی تمام شده آب که هزینه‌ی حفر چاه، هزینه‌ی فراوری، انتقال، نگهداری و آبیاری با راندمان ۴۵ درصد را شامل می‌شود در نظر گرفته شده است.

روش دوم برای تعیین قیمت سایه‌ای آب، روشی است که گنزالس و همکاران (۱۹۹۳)، استفاده نمودند و آن ۸۵ درصد هزینه اجاره آب در منطقه به عنوان هزینه‌ی سایه‌ای در نظر گرفته می‌شود. به این ترتیب که ممکن است، نهاده آب به صورت اجاره‌ای باشد که در برخی

از مناطق ایران مرسوم می‌باشد. لذا، قیمت اجاره آب که در اثر عرضه و تقاضای آب در منطقه تعیین می‌گردد به عنوان قیمت سایه‌ای تلقی می‌گردد.

روش سوم برای تعیین قیمت سایه‌ای آب آن است که بیشترین ارزش تولید نهایی آب که در تولید محصولات گوناگون بکار می‌رود به عنوان قیمت سایه‌ای آب در منطقه قرار گیرد. همچنین می‌توان از روش برنامه‌ریزی ریاضی نیز به قیمت این نهاده در مناطق گوناگون دست یافت، ولی این روش‌ها نیاز به اطلاعات سری زمانی و مقطع عرضی دارند که تا بتوان تابع تولید هریک از محصولات در منطقه را برآورد نمود.

در این مطالعه با استفاده از روش اول و دوم و با توجه به مطالعات وزارت نیرو در خصوص هزینه‌ی فراوری آب، قیمت سایه‌ای نهاده آب مشخص گردید.

د- قیمت سایه‌ای ماشین‌آلات

در مورد ماشین‌آلات تعیین قیمت سایه‌ای یک حالت دوگانه دارد. براساس مطالعات موسی نژاد (۱۳۷۵)، حاجی رحیمی (۱۳۷۶) و عزیزی و زیبایی (۱۳۸۰)، هزینه‌ی ماشین‌آلات را در دو حالت حساب نموده‌اند. یعنی ۳۶ درصد هزینه ماشین‌آلات را با عنوان هزینه نهاده غیرقابل تجارت و ۶۴ درصد آن را قابل تجارت برآورد کرده‌اند. لذا، در این پژوهش نیز از این روش مورد استفاده قرار می‌گیرد

ه- قیمت سایه‌ای کود دامی

کود دامی به عنوان یک نهاده در تولید محصولات زراعی مورد استفاده قرار می‌گیرد. لذا، با توجه به ضروری ترین زمان و بالاترین قیمت آن برای محصولات زراعی، آن قیمت را به عنوان قیمت سایه‌ای در نظرمی‌گیرند. روش دیگر محاسبه‌ی بالاترین ارزش تولید نهایی کود در منطقه می‌باشد که می‌تواند، قیمت سایه‌ای را به ما بدهد.

روش برآورد عامل‌های موثر بر روند تغییرات شاخص‌ها

به منظور بررسی عامل‌های موثر بر روند تغییرات شاخص‌های حاصل از ماتریس تحلیل سیاستی، در ابتدا سعی شد که این عامل‌ها شناسایی شوند. با توجه به مطالعات انجام شده از

سوی برخی از پژوهشگران اقتصادی که در زمینه‌ی مزیت نسبی و تحلیل آن در سال های اخیر مطالعاتی داشته‌اند(فانگ و بگین، ۱۹۹۹؛ کوبورسی، ۲۰۰۰؛ شهاب الدین و دودوش، ۲۰۰۲؛ نجفی، ۲۰۰۵)، این عوامل عبارتند از:

C_i = هزینه‌ی بازاری نهاده‌های قابل تجارت

C_e = هزینه‌ی سایه‌ای نهاده‌های قابل تجارت

C_t = هزینه‌ی سایه‌ای نهاده‌های غیر قابل تجارت

Y = عملکرد در هکتار محصول

e = نرخ ارز خارجی

P_b = قیمت سایه‌ای محصول در سر مرز

به منظور بررسی روند تغییرات شاخص‌های حاصل از ماتریس تحلیل سیاستی در طی دوره زمانی ۱۳۵۹ تا ۱۳۸۴ برای برنج دانه بلند پر محصول ایران، با توجه به اینکه متغیرهای یاد شده از نوع سری زمانی هستند، لذا ابتدا ویژگی‌های آماری آنها و تشابه این رفتار آماری در میان متغیرها با استفاده از آزمون دیکی فولر بررسی شد؛ سپس، متغیر روند زمانی (T) نیز به متغیرهای یاد شده افزوده شد و در نهایت با توجه به برخی از مطالعات که عامل‌های موثر بر این شاخص‌ها را معرفی کرده‌اند(گلدن، ۱۹۹۰؛ کندریک، ۱۹۹۰؛ نجفی، ۲۰۰۵)، معادلات زیر برای این مطالعه در نظر گرفته شد:

$$Ln(NPC) = C_0 + C_1 Ln(e) + C_2 Ln(Y) + C_3 Ln(P_b)$$

$$Ln(NPCI) = C_4 + C_5 Ln(e) + C_6 Ln(C_i) + C_7 Ln(C_e)$$

$$Ln(EPC) = C_8 + C_9 Ln(e) + C_{10} Ln(Y) + C_{11} Ln(P_b) + C_{12} Ln(C_e) + C_{13} Ln(C_i)$$

$$Ln(DRC) = C_{14} + C_{15} Ln(e) + C_{16} Ln(Y) + C_{17} Ln(P_b) + C_{18} Ln(C_e) + C_{19} Ln(C_t)$$

دلیل استفاده از حالت لگاریتمی برای معادلات بالا این است که این حالت معادلات نسبت به حالت‌های دیگر(خطی و نیمه لگاریتمی) نتایج بیتر و مناسب‌تر را نشان داد (از نظر مقادیر R^2 و F و ...). و دیگر اینکه، چون هدف بیشتر مطالعات اخیر در زمینه تحلیل حساسیت شاخص‌های مزیت نسبی اینست که درصد تغییر این شاخص‌ها نسبت به یک درصد معین تغییر در عامل‌های موثر ذکر شده بر این شاخص‌ها اندازه گیری شود و از سوی دیگر، چون

حالت فوق و ضرایب متغیرها این هدف را برآورده می سازد، لذا از این حالت معادلات استفاده شد. برای جلوگیری از بروز همبستگی همزمان^۱ بین جملات خطای معادلات، از الگوی معادلات به ظاهر نامرتبه^۲ که به اختصار به SUR معروف است، استفاده شد (گجراتی، ۱۳۷۸؛ شیرین بخش و خوانساری، ۱۳۸۴).

نتایج و بحث

نتایج حاصل از محاسبه شاخص های EPC، NPC و DRC برای محصول برنج دانه بلند پرمحصول ایران در جدول ۱ آورده شده است.

در نرخ ارز E1، بین سال های ۵۹ تا ۷۶ و در سال ۷۸ و در نرخ ارز E2 و E3 بین سال های ۵۹ تا ۷۵، شاخص NPC که نشان دهنده^۳ حمایت اسمی از محصول می باشد رقمی کوچکتر از یک است و این امر نشان می دهد که در این سال ها بر تولید برنج دانه بلند پر محصول ایران نوعی مالیات ضمنی وضع شده است.

در نرخ ارز E1 بین سال های ۵۹ تا ۷۰ و ۷۵ تا ۷۲، در نرخ ارز E2 بین سال های ۵۹ تا ۷۶ و در نرخ ارز E3 بین سال های ۵۹ تا ۷۵ و سال ۷۸، شاخص NPC که نشان دهنده^۴ حمایت اسمی از نهاده ها می باشد رقمی بزرگتر از یک بدست آمد که نشان می دهد در این سال ها نوعی مالیات ضمنی بر نهاده های بکار رفته در تولید برنج دانه بلند پرمحصول ایران وضع شده و تلاش دولت برای اعطای یارانه به نهاده ها با توجه به لحظه شدن قیمت های سایه ای و در نظر گرفتن آنها بی نتیجه شده است و در سال های باقیمانده تا سال ۸۴ این شاخص کوچکتر از یک بدست آمد که نشان می دهد نوعی یارانه بر نهاده های این محصول وضع شده است.

در نرخ ارز E1 بین سال های ۵۹ تا ۷۲ و ۷۴ تا ۷۸، در نرخ ارز E2 بین سال های ۵۹ تا ۷۵ و در نرخ ارز E3 بین سال های ۵۹ تا ۷۶ و سال ۷۸، معیار EPC که نشانگر حمایت اسمی از محصول و نهاده به گونه^۵ همزمان می باشد رقمی کوچکتر از یک می باشد و نشان

1- Contemporaneous Correlation

2- Seemingly Unrelated Regression Model

می‌دهد که مالیات یا تبعیض موثر علیه تولیدکنندگان این محصول در این سال‌ها وجود دارد و در باقی سال‌ها تا سال ۸۴ حمایت موثری از تولیدکنندگان این محصول صورت گرفته است. شاخص DRC برای محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران در هر سه سناریوی نرخ ارز بین سال‌های ۵۹ تا ۷۸ بزرگتر از یک بدست آمد که نشان دهنده‌ی نبود مزیت نسبی در تولید محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران در این سال‌ها می‌باشد و در دیگر سال‌ها تا سال ۸۴ مقادیر بدست آمده حاکی از وجود نوعی مزیت نسبی در تولید محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران می‌باشد.

جدول(۱) اجزای حاصل از ماتریس تحلیل سیاستی در سه ستاربیو نرخ ارز (مطلق، نسبی و فائز) برای محصول برجسته دانه بلند پر محصول ایران

مأخذ: یافته‌های تحقیق

نتایج حاصل از آزمون ایستایی در مورد متغیرهای لحاظ شده در رگرسیون مرتبط با تولید محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران در جدول ۲ آورده شده است.

جدول (۲) نتایج حاصل از بررسی ایستایی متغیرهای موجود در تابع لگاریتمی برنج دانه بلند پر محصول ایران

متغیر	مقدار آماره آزمون ریشه واحد در سطح	مقدار آماره آزمون ریشه واحد با یک بار تفاضل گیری
NPC_{E1}	-۰/۷۹	-۵/۸۶
$NPCI_{E1}$	۰/۱۱	-۳/۹۵
EPC_{E1}	-۲/۱۱	-۳/۹۶
DRC_{E1}	-۱/۴۵	-۵/۸۹
NPC_{E2}	-۱/۸۸	-۴/۵۱
$NPCI_{E2}$	-۰/۵۲	-۴/۳۵
EPC_{E2}	-۱/۶۲	-۴/۱۹
DRC_{E2}	-۰/۴۶	-۴/۳۶
NPC_{E3}	-۱/۰۳	-۵/۶۹
$NPCI_{E3}$	-۰/۴۴	-۵/۳۵
EPC_{E3}	-۱/۶۶	-۵/۱۵
DRC_{E3}	-۰/۰۴	-۴/۷۴
$\ln(e)_{E1}$	-۱/۱۵	-۴/۵۱
$\ln(e)_{E2}$	-۰/۸۷	-۳/۱۲
$\ln(e)_{E3}$	-۰/۹۶	-۳/۴۱
$\ln(y)$	-۱/۵۸	-۳/۲۶
$\ln(P_b)$	-۲/۴۵	-۴/۶۳
$\ln(C_e)$	-۰/۶۷	-۳/۴۵
$\ln(C_i)$	-۳/۰۲	-۴/۴۵
$\ln(C_t)$	-۳/۲۴	-۵/۴۱

مقادیر بحرانی در سطوح معنی داری گوناگون : $t_{1\%} = -۳/۷۳$ ، $t_{5\%} = -۲/۹۹$ ، $t_{10\%} = -۲/۶۳$

ماخذ: یافته های پژوهش

بر اساس داده های این جدول و بر اساس مطالب ذکر شده، از تفاضل مرتبه ی اول متغیرها استفاده شد تا تمامی متغیرهای وجود در معادلات دارای رفتاری پایا و ایستا باشند.

نتایج حاصل از برآورد تابع لگاریتمی بر روی معیارهای NPCI، NPC، EPC و DRC برای محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران در هر سه سناریوی نرخ ارز در جدول ۳ آورده شده است.

متغیر نرخ خارجی در هر سه سناریوی نرخ ارز بیشترین تاثیر را بر روی شاخص NPC دارد دوره مورد مطالعه داشته است به گونه ای که تغییرات نرخ ارز به گونه ای بوده که سبب شده در این دوره نوعی مالیات ضمنی بر تولید این محصول وضع شود.

متغیر نرخ خارجی در هر سه سناریوی نرخ ارز، بیشترین تاثیر را بر روی شاخص NPCI در دوره مورد مطالعه داشته است و تغییرات نرخ ارز به گونه ای بوده که بر نهاده های مورد استفاده در تولید محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران نوعی مالیات ضمنی وضع شود. متغیر هزینه بازاری نهاده های قابل تجارت در سناریوی نرخ ارز E_1 ، و متغیر نرخ ارز خارجی در دو سناریوی نرخ ارز E_2 و E_3 بیشترین تاثیر منفی را بر روی شاخص EPC داشته و بیانگر این موضوع هستند که تغییر این متغیرها به گونه ای بوده اند که در دوره مورد مطالعه، از تولیدکنندگان این نوع برنج در ایران حمایت موثری صورت گیرد.

متغیرهای هزینه ای سایه ای نهاده های قابل تجارت و غیر قابل تجارت در دو سناریوی نرخ ارز E_1 و E_2 ، دارای بیشترین تاثیر بر روی مزیت نسبی این محصول بوده اند و تغییر این متغیرها به گونه ای بوده که تولید محصول برنج دانه بلند پر محصول ایران را با عدم وجود مزیت نسبی همراه ساخته است. از سوی دیگر، نرخ ارز خارجی در سناریوی نرخ ارز E_3 دارای بیشترین تاثیر بر روی مزیت نسبی این محصول داشته است و تغییرات این متغیر باعث شده در تولید این محصول نوعی مزیت نسبی ایجاد شود.

برای شاخص های NPCI، NPC و DRC متغیر روند زمانی در هر سه سناریوی نرخ ارز معنی دار شده است. این متغیر در هر سه سناریوی نرخ ارز در مورد شاخص های NPC و NPCI رقمی مثبت را نشان می دهد که بیانگر اینست که در طی زمان مورد مطالعه، بر تولید این کالا نوعی یارانه ضمنی وضع شده است. از سوی دیگر، متغیر روند زمانی در مورد شاخص DRC بیانگر این است که تولید این محصول در دوره مورد مطالعه، با یک مزیت نسبی همراه بوده است.

جدول(۳) نتایج حاصل از برآوردتابع لگاریتمی بر روی شاخص‌های حاصل از ماتریس تحلیل

سیاستی برنج دانه بلند پر محصول ایران در سه سناریوی نرخ ارز

متغیرها	C	Ln (e)	Ln (Y)	Ln (P_b)	Ln (C_e)	Ln (C_i)	Ln (C_t)	T	$\bar{R}^2$	D.W.
Ln (NPC_{E1})	•/•1 (•/•2)	-•/•4 (-•/•9))*	•/•5 (•/•1)*	•/•1 (•/•5)	-	-	-	•/•2 (•/•7)*	•/•1	•/•6
Ln ($NPCI_{E1}$)	•/•6 (•/•1)*	-•/•7 (-•/•1))*	-	-	-•/•2 (-•/•4)	•/•2 (•/•2)*	-	-•/•2 (-•/•2)*	•/•8	•/•9
Ln (EPC_{E1})	•/•2 (•/•1)*	-•/•6 (-•/•9))*	•/•3 (•/•9)*	•/•3 (•/•2)	-•/•8 (-•/•8)*	-•/•5 (-•/•4))*	-	•/•1 (•/•2)	•/•1	•/•5
Ln (DRC_{E1})	•/•25 (•/•3)	-•/•11 (-•/•2))*	-•/•10 (-•/•6)	-•/•05 (-•/•12)	•/•4 (-•/•71))**	-	•/•2 (•/•5)	-•/•8 (-•/•8)*	•/•8	•/•10
Ln (NPC_{E2})	•/•8 (•/•2)	-•/•9 (-•/•9))*	•/•7 (•/•3)*	•/•4 (•/•1)	-	-	-	•/•3 (•/•4)**	•/•3	•/•4
Ln ($NPCI_{E2}$)	•/•2 (•/•3)	-•/•2 (-•/•2))*	-	-	-•/•2 (-•/•8)*	•/•1 (•/•3)	-	-•/•8 (-•/•28))**	•/•8	•/•6
Ln (EPC_{E2})	•/•72 (•/•9)*	-•/•5 (-•/•8V))*	•/•7 (•/•2)*	•/•6 (•/•2)	-•/•5 (-•/•3)	-•/•4 (-•/•4)	-	•/•3 (•/•1)	•/•4	•/•11
Ln (DRC_{E2})	•/•1 (•/•1)	•/•8 (•/•9)*	-•/•9 (-•/•7)*	-•/•2 (-•/•4)	•/•3 (•/•19)	-	•/•3 (•/•12)*	-•/•5 (-•/•5)*	•/•1	•/•6
Ln (NPC_{E3})	•/•5 (•/•8)*	-•/•11 (-•/•8))*	•/•11 (•/•1)*	•/•9 (•/•3)	-	-	-	•/•6 (•/•8)*	•/•7	•/•5
Ln ($NPCI_{E3}$)	•/•5 (•/•3)	-•/•10 (-•/•5))**	-	-	-•/•5 (-•/•8)*	•/•1 (•/•8)*	-	-•/•3 (-•/•5)*	•/•3	•/•6
Ln (EPC_{E3})	•/•8 (•/•5)*	-•/•2 (-•/•8))*	•/•11 (•/•8)*	•/•7 (•/•0)	-•/•6 (-•/•7)	-•/•5 (-•/•0)	-	•/•2 (•/•7)	•/•9	•/•4
Ln (DRC_{E3})	•/•2 (•/•1)*	-•/•4 (-•/•1))*	-•/•9 (-•/•5)	-•/•3 (-•/•4)	•/•4 (•/•17))**	-	•/•9 (•/•8)*	-•/•1 (-•/•3)*	•/•4	•/•5

* معنی دار در سطح ۵٪ و ** معنی دار در سطح ۱٪

مأخذ: یافته‌های پژوهش

میزان R^2 تعدل شده یا $(\bar{R}^2)$ برای همه ی معادلات بین ۰/۹۴ تا ۰/۷۸ بدست آمده و بیانگر خوبی برآش معادلات می باشد. همچنین مقدارهای بدست آمده در مورد D.W نشان می دهد که در معادلات خودهمبستگی وجود ندارد.

پیشنهادها

در نهایت با توجه به نتایج می توان گفت:

هزینه های تولید نهاده های قابل تجارت و غیر قابل تجارت از مهمترین عامل های مؤثر بر مزیت نسبی این محصول تلقی می شود که یا باید میزان مصرف هر یک از نهاده ها را بهینه نمود و یا با استفاده از فناوری بالاتر سبب کاهش هزینه ای تولید هر واحد محصول گردید. اگر هزینه های تولید کاهش یابد، به گونه طبیعی قدرت رقابتی محصول و در نتیجه مزیت نسبی آن افزایش خواهد یافت. به بیان دیگر، با بکارگیری بهینه از نهاده ها، بهره وری و کارایی حاصل از هر نهاده افزایش یافته و هزینه ای هر واحد تولید کاهش می یابد. در این راستا، وزارت جهاد کشاورزی به عنوان متولی بخش تولید محصولات کشاورزی موظف است با بکارگیری فناوری های روز دنیا مانند تولید محصولات با کیفیت و کمیت بالاتر، کاهش ضایعات محصولات کشاورزی، افزایش ضریب مکانیزاسیون و همچنین فعال سازی تشکل ها و تزریق اعتبارات به بخش های دارای مزیت نسبی سبب کاهش هزینه های تولید و افزایش مزیت نسبی گردد.

نرخ افزایشی تورم سالانه در اقتصاد کشور از یک سو و اجرای سیاست آزاد سازی قیمت برخی از نهاده ها از سوی دیگر، همواره بر افزایش قیمت نهاده ها و هزینه محصول بسیار مؤثر است. ثابت بودن نرخ ارز همواره سبب کاهش قدرت رقابتی این محصولات می گردد. لذا، پیشنهاد می گردد که دولت با هدفمند کردن یارانه نهاده ها سبب حمایت بیشتر از بخش تولید گردد تا اثرهای تورمی بر بخش کشاورزی، به ویژه هزینه ای تولید این محصول را کاهش دهد. آزاد سازی قیمت نهاده ها و کاهش یارانه بر محصولات زراعی به دلیل کاهش عملکرد در هکتار محصول سبب کاهش میزان مزیت نسبی این محصول می گردد.

برای بهبود وضعیت مزیت نسبی محصول و یا حتی ثابت نگهداشتن آن در طی یک برنامه بلند مدت، باید هزینه‌های تولیدکاسته شود (از راه اصلاح ساختار، مکانیزاسیون، بهبود کیفیت و بهره وری).

ضمن، توصیه می‌گردد که توسعه کشت محصول بر اساس اصل مزیت نسبی انجام گردد تا ضمن استفاده بهینه و پایدار از منابع کمیاب قدرت رقابتی آن نیز حفظ گردد . کشت محصولات زراعی که مزیت نسبی ندارند سبب می‌شود که آن محصول با هزینه بالاتری تولید شود.

در نهایت می‌توان گفت، به کارگیری سیستم‌های جدید آبیاری و استفاده بهینه از امکانات موجود سبب می‌شود که نیاز محصول به نهاده کمیاب تولیدی یعنی آب بر طرف شده و عملکرد در واحد سطح افزایش یابد. لذا وزارت جهاد کشاورزی موظف است تا با بکارگیری سیستم‌های جدید آبیاری و افزایش راندمان آن سبب کاهش هزینه‌ها و افزایش مزیت نسبی این محصول گردد.

منابع

اداره آمار و اطلاعات، آمارنامه‌های کشاورزی مربوط به سال‌های، بانک اطلاعات کشاورزی، تهران.

جولاوی، ر. (۱۳۷۶)، بررسی مزیت نسبی تولید مرکبات استان فارس (شهرستان جهرم)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده کشاورزی، تهران.

حاجی‌رحمی، م. (۱۳۷۶)، مزیت نسبی و انگیزه اقتصادی در محصولات زراعی استان فارس، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، شیراز.

حداد، م و ربیعی، م (۱۳۷۶)، مزیت نسبی محصولات کشاورزی، انتشارات موسسه پژوهش‌های برنامه‌ریزی و اقتصاد کشاورزی تهران.

شیرین بخش، ش. و ز. حسن خوانساری، (۱۳۸۴)، کاربرد Eviews در اقتصادسنجی، انتشارات پژوهشکده امور اقتصادی، تهران.

عزیزی، ج. و زیبایی، م. (۱۳۸۰). تعیین مزیت نسبی برنج در ایران، مطالعه موردی استانهای گیلان، مازندران و فارس، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۳۴.

عزيزى، ج. و س. يزدانى، (۱۳۸۳)، تعیین مزیت نسبی محصولات عمده باطنی ایران، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۴۶.

گجراتى، د. (۱۳۷۸). مبانی اقتصاد سنجی، ترجمه: دکتر حمید ابریشمی. انتشارات دانشگاه تهران.

موسی نژاد، م. (۱۳۷۵). اقتصاد برنج مازندران: بررسی مزیت نسبی و راهبردهای آن، فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه، شماره ۱۷.

نور بخش، م. (۱۳۷۵)، بررسی مزیت نسبی دو محصول برنج و مرکبات استان مازندران جهت صدور به کشورهای آسیای میانه، مجموعه مقالات شناخت استعدادهای بازارگانی- اقتصادی استان مازندران، انتشارات موسسه مطالعات و پژوهش های بازارگانی، تهران.

Fang, C., Beghin, J. (1999). Food self-sufficiency, comparative advantage and agricultural trade: A policy analysis matrix for Chinese agriculture. Trade Policy Research and Analysis Symposium of the IATRC. At (<http://www.fapri.org>).

Goldin, I. (1990). Comparative advantage: Theory and application to developing country agriculture. Paris: OECD.

Gonzales, A., et al. (1993). Economic incentive and comparative advantage in Indonesian food crop production, Research Report International Food and Policy Research Institute, Washington D.C.

Huang, J., et al. (2003), Sweet potato in China: Economic aspect and utilization in pig production. International Potato Center (IPC), Bogor, Indonesia.

Kendrick, D. (1990). Models for Analyzing Comparative Advantage, Dordrecht and Kluwer Academic Publishers.

Kubursi, A. (2000). Lebanon's agricultural potential: A policy analysis matrix approach. at (<http://www.aaea.org>).

Masters. W.A., A. Winter-Nelson. (1995), Measuring the comparative advantage of agricultural activities: Domestic resources cost and social cost benefit ratio, American Journal of Agricultural Economics, 77:243-250.

Mahmood, A. (1996) Pakistan edible oil crisis and the comparative advantage of edible oil production under alternative oilseed processing technologies, Indian Journal of Economics, 43: 64-73.

Mcintire, j., Delgado, C.L. (1985). Statistical significance of indicators of efficiency and incentives: Examples from West African agriculture, American Journal of Agricultural Economics, 67: 733- 738.

- Najafi, B.(2005). Effect of government policies on wheat production in Iran: The application of policy analysis matrix, 12th annual Conference. Grand Hyatt, Cairo, Egypt.
- Shahabuddin, Q., Dorosh, P. (2002). Comparative advantage in Bangladesh crop production. International Food Policy Research Institute. Washington. D. C., USA.
- Sucharita, G., Narender, I. (1992). Resource returns, return scale and resource use efficiency on turmeric farms, Indian Journal of agricultural Economics, 1: 56-67.
- Zhong, F., et al. (2002), Regional comparative advantage in China's main grain crops, <http://www.adelaide.edu.au/cies/cerc/gmpl.pdf>.